Goedenavond,

Dank voor de gelegenheid mijn visie over toegankelijkheid met u te mogen delen.

Ondanks een pakketje aandoeningen en ziektes onderneem ik graag activiteiten. Ik hou van zingen, gezelligheid, theater, creatieve dingen en een goed gesprek.

Ik ben dertien jaar geleden in Bergen op Zoom – later Halsteren komen wonen. Naar aanleiding van mijn werk had ik al wat kennis gemaakt met een stukje cultuur en gezelligheid van de stad.

Ik vind de toegankelijkheid voor mensen met een beperking slecht waardoor ik me vaak genoodzaakt voel naar elders uit te wijken of thuis te blijven.

Halsteren is een leuk dorp met stadse allure met behulpzame mensen waar de groenteboer de maaltijden nog thuis brengt en mensen de deur voor je open houden.

Door de slechte bestrating is een rondje dorp met rolstoel, rollator, buggy of kinderwagen geen fijne uitdaging. De binnenstad van Bergen op Zoom is een nog groter drama. Ik ben er eens een halve dag wezen winkelen waarna ik door pijn en misselijkheid de rest van de dag in bed door moest brengen. Onlangs werd ik op een vrijdagavond uitgenodigd voor een workshop in de kralenwinkel maar helaas, ik zou voor paal(tjes) komen te staan waardoor het feest niet door ging. Ik heb weliswaar een persoonsgebonden budget waarmee ik hulp in koop maar die is niet altijd beschikbaar. Bovendien ben ik enorm gesteld op mijn privacy en autonomie. Veel mensen met een beperking hebben die hulp niet.

Bij toegankelijkheid wordt vaak het eerst gedacht aan de rolstoel. Dat is begrijpelijk en terecht maar dit is mijns inziens niet opgelost met een symbooltje.

We kennen allemaal wel een voorbeeld van een invalidentoilet dat vol gestouwd is met dozen. Veel medicijnverpakkingen zijn voorzien van een aanduiding in braille maar als de apotheekmedewerker er een etiket op plakt kan ik er nog weinig mee. De eerste keer kon ik er nog om lachen, de tweede en derde maal verzocht ik ze vriendelijk er rekening mee te houden maar als het je dan nog gebeurt is het niet leuk meer. Hoe zit het bijvoorbeeld met de toegankelijkheid van gebouwen en informatie voor slechthorenden? Digitale omgevingen zijn voor mij moeilijk maar dat geldt ook voor mensen die om wat voor een reden dan ook niet digitaal vaardig zijn. Gemakkelijkere teksten voor mensen die dat nodig hebben?

Het gaat naar mijn mening ook om zaken als bejegening, je welkom voelen en vragen als “Wat heb je nodig?”. Praat niet over maar met de persoon met een beperking en vermijd het doen van aannames. Ik verwacht geen menukaart in braille maar vind het wel fijn als een restaurantmedewerker vertelt wat bijvoorbeeld de specials zijn en behulpzaam is bij het maken van de menukeuze. Je om je handicap afgewezen voelen in een koor terwijl je zo graag zingt is, weet ik uit eigen ervaring, erger dan een klap in je gezicht.

Ik ben blij met de goede initiatieven die wel zijn genomen. Zo is een medewerker van de gemeente bij me geweest om samen naar de website te kijken wat ik enorm waardeer.

Voorzitter, ik spreek op persoonlijke titel en heb niet de wijsheid in pacht. Toch hoop ik ook de belangen voor anderen duidelijk te hebben gemaakt.

Halsteren kan dan wel één van ’s lands mooiste intratuinzaken hebben, ik ben nog lang niet van plan om daar om geraniums te gaan. Ik ben kritisch op wat er naar mijn idee niet goed is maar heb zeker oog voor wat wél goed gaat. Ik ben ook altijd bereid mee te denken en over mijn eigen schaduw heen te stappen.

Tot slot wil ik u graag uitnodigen mijn lijflied something inside so stron van La bisiffre eens te beluisteren. Dan leert u me zeker kennen.

Bedankt voor uw aandacht.

Halsteren, 1 september 2024

Riet Brusselaars